

Den danske sang

13

Kai Hoffmann

Carl Nielsen

Bredt og mildt *mp*

Arr.: Johan Hye-Knudsen

Tenor I-II

Bas I-II

Den dan - ske sang er en ung blond pi - ge, hun
 Al Sjel - lands yn - de og Jyl - lands væl - de, de
 Så syng da Dan - mark, lad hjer - tet ta - le, thi

går og nyn - ner i Dan - marks hus, hun er et barn af det
 tven - de klan - ge af blidt og hårdt, skal san - gen rum - me for
 hjer - te - spro - get er vers og sang, og læ - re kan vi af

hav - blå ri - ge, hvor bø - ge lyt - ter til bøl - gers brus. Den
 ret at mel - de om, hvad der in - derst er os og vort. Og
 nat - ter - ga - le, af lær - ken o - ver den grøn - ne vang. Og

dan - ske sang, når den dy - best klin - ger, har klang af klok - ke og
 ti - der skif - ter, og sæ - der mild - nes, men kunst og kamp kræ - ver
 blæ - sten su - ser sin vil - de vi - se, og stran - den drø - ner sit

sværd og skjold. I - mod os bru - ser på bre - de vin - ger en
 sta - dig stål, det al - ter - bål, hvor vor sjæl skal ild - nes, det
 høj - tids - kvad, fra he - dens lyng som fra sta - dens fli - se skal

I - mod os bru - ser en sa - ga -
 det al - ter - bål, ja, det flam - mer
 Fra he - dens lyng, der skal san - gen

sa - ga - to - ne fra he - den - old.
 flam - mer he - dest i Bjar - ke - mål.
 san - gen løf - te sig ung og glad.

to ne fra he - den - old, he-den-old.
 he - dest i Bjar - ke - mål, Bjar-ke-mål.
 løf - te sig ung og glad, ung og glad.